

září 1993 - číslo 20
Ročník 6
My, určení k likvidaci

My

Vydává Světové sdružení bývalých čs. politických vězňů

Ty, ó nejváženější z patronů české země, Václave!
Buď Vratislavem a svým Čechům navrať starou slávu!
Postav nás zase na to místo, odkud jsme vlastní zbabělostí a zločinnou nenávisť jiných nebo podlízavostí mnohých neprávem klesli.
Ty ochrano a posilo našeho národa!
Zanikneme-li, v Tobě zanikneme!
Od nových obyvatelů bys marně čekal tu úctu, s níž Tě česká země po tolik staletí následuje a miluje.
Proto naléhavě opakujeme:
NEDEJ ZAHYNOUTI NÁM NI BUDOUCÍM!

(Bohuslav Balbín, 1673)

Z obsahu: Interview s Dr. Kalvodou, Lidská práva a "osmašedesátníci",
Ďáblický hřbitov, Rozhovory dnešních dnů.

Národ na cestě

Z mýtů dávných časů vyšli,
jako z kolébky, z níž v jiných variacích
vzešli všichni národové,
ty, země česká,
srdce Evropy, ve své rozličnosti
zápasů a vnitřních bojů tak,
jak srdci náleží.
Přes Libuši a Přemysla,
Tebe, velký kníže, láska našeho národa,
svatý Václave,
vás všechny, kteří jste nám dávali sílu a identitu bytí
v takové mnohosti.
Svatá Anežko česká,
Vás, velcí Přemyslovci,
a Tebe, Karle čtvrtý, Otče vlasti,
a Tebe, Jene Husi a
Jiří z Poděbrad,
a Tebe, Jene Amosi Komenský,
veliký otče exilu,
a vás, kteří jste nás převedli
přes dobu tří set let
až k času první naší republiky,
až k onomu kalnému ránu čtrnáctého září rozloučení.
Tomáši Garrigue Masaryku,
přes padesát let tmy,
až k Vám, - k Vám, kteří jste
v ní bojovali o světlo.
Srdce Evropy, v onom prolínání
vezmi do kalicha Ježíšovy lásky
a porozumění
veliké vzájemné pochopení.
Srdce, jako nový Grál,
vzešlý z toho, jenž kdysi byl uložen
ve zdech hradu našeho krále a císaře.
Vezmi misku obnovy v Boží přítomnosti
pro nás, kteří žijí dodnes:
abychom se navzájem milovali
abychom žili ze zkušenosti
a ze všech těch rozdílných posic a hledání,
aby vyprýštila šťáva tvorby
a schopnosti do budoucnosti:
v Tvé síle obnoveně silně žít.

Monika

**Řídí
redakční
rada**

**Adresa
redakce
"MUKL"**

**Postfach 26
CH-8606
Nänikon
Schweiz
Suisse
Switzerland**

Opět jedno smutné jubileum.

Vadná diagnosa praktického lékaře může způsobit katastrofu pro jedince a hlubokou depresi pro desítky pozůstalých. Vadná koncepce obchodní smlouvy světového koncernu může způsobit sebevraždy a finanční krach spousty jinak dobře prosperujících firem v důsledku katastrofy na burse. To jsou pochybení exaktní, která jsou většinou prokazatelná a jednoznačně přesvědčivá.

Naproti tomu chyby způsobu myšlení v oblasti humanitního vědění způsobují katastrofy společenské, jejichž důsledky nesou miliony občanů ve formě technicky perfektní likvidace odlišných ras, lidí pro tyranii nebezpečného náboženského vyznání, světového názoru, "třídního" původu a ekonomické příslušnosti, nebo dokonce i odlišného místa bydliště. Tyto chyby ve svém počátečním stadiu nejsou často pro většinu občanů tak snadno prokazatelné a jednoznačně přesvědčivé, protože jsou ovlivněny množstvím subjektivních afektů, charakterem a mravním profilem každého jednotlivce. Až když už je většinou pozdě, stávají se tyto chyby náhle dostatečně průkaznými.

Před dvacetipěti lety, kdy už politický i ekonomický marasmus stalinismu přerůstal přes hlavu i tehdejší komunistické elitě, vznikl ve své podstatě absurdní politický pojem "socialismu s lidskou tvář", který se měl stát vůdčí myšlenkou toho, čemu se říká "Pražské jaro". Po tvrdé komunistické tyranii tehdy uplynulých dvaceti let se tehdejší komunistická vrchnost stala rázem populární pro svoji liberálnější orientaci, která způsobila prodyšnost do té doby hermeticky uzavřené západní hranice, všeobecné uvolnění cenzury a do jisté míry omezení despotické zvláště tehdejšího ministerstva vnitra. Nadšení mezi lidem bylo náramné, opět se četly noviny, poslouchal se rozhlas a na politickém výslunní se objevily nové obličejce, i když také jen členů "rodné strany", kteří se samozřejmě nechtěli a ani nemohli vzdát mocenského monopolu ve státě. Vůdčí roli v tehdejší Národní frontě měla hrát i nadále KSČ s novým programem,

inspirovaným již zmíněným alibistickým heslem "socialismu s lidskou tvář", nicméně podporovaným s nadšením veškerým obyvatelstvem včetně dělnictva, čehož jednoznačným důkazem se stal mimořádný sjezd KSČ ve vysočanské ČKD. Ale vznikaly i nové nekomunistické organizace, dokonce organizace politických vězňů, takže u mnoha svobodomilovných nadšenců převládl názor, že postupem času tento "nový druh socialismu" vstoupí pomalu, ale jistě do stadia normální parlamentní demokracie, jejíž lidská tvář je samozřejmostí a není jí tedy nutno lidem věšet na nos. Byl tu však Damoklův meč "velkého bratra" s jeho ostatními satelity, který nabádal k opatrnosti a nutil tehdejší naše představitele "strany a vlády" k nebezpečným schůzkám s uraženou sovětskou vrchností v Čierné n. Tisou, které byly se zatajeným dechem sledovány veškerým obyvatelstvem. Přímá vojenská intervence ze strany Sovětského svazu za tehdejší mezinárodní politické situace nepředstavovala pro mnohé reálnou hrozbu, pro jiné byla až příliš reálná a dne 21. srpna 1968 se uskutečnila za účasti ostatních "bratrských" armád. Tím se "mírová" politika Sovětského svazu s celým hejnem holubů projevila i dosud nadšeným komunistům jako obrovský podvod, protože nešlo ani o mír, ani o sociální spravedlnost, ale o imperialismus nejhrubšího zrna, což bylo dobře známo všem přesvědčeným demokratům už od konce II. světové války.

Není pochyby o tom, že ti z řad KSČ, kteří tenkrát chtěli nastolit poněkud lidštější komunistický režim, mnoho riskovali a jejich tvrdší odpor vůči stoupencům tvrdého kursu a vůči tehdejší hegemonii Sovětského svazu si zasloužil obdiv. Mějme však na paměti skutečnost, že právě tito tzv. reformní komunisté, později organizováni v Chartě 77, byli ve své většině dřívější nositelé stalinismu, likvidátoři čs. demokracie z r. 1948, pořadatelé vražedných monstreprocesů, suroví likvidátoři opozice, organizátoři čistek na vysokých školách a ve všech podnicích, loupežníci veškerého soukromého majetku a obrovského nerostného bohatství země, totiž uranové rudy. Tím kromě duchovního zavinili i totální hmotné zbídačení národa. Tito se stali po svém procitnutí ze sna o světové revoluci hybnou silou Charty 77, z níž si učinili ve spolupráci s některými naivními nekomunistickými disidenty očištnou stanici pro své špinavé vesty. **Ať to byl úmysl či nikoli, podstoupené riziko během Pražského jara a pár výslechů s krátkodobými tresty vyneslo exponovaným reformním komunistům slušné úroky ve formě vysokých státních funkcí po t.zv. sametové revoluci z listopadu 1989.** Stali se z nich totiž také političtí vězni komunistického režimu i když jejich kriminál a kriminál antikomunistů z padesátých a šedesátých let nesnese jakékoli srovnání.

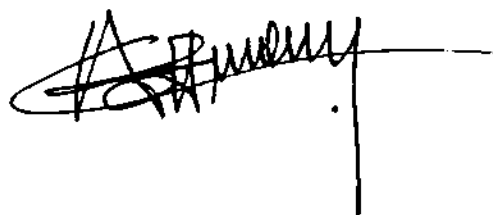
V době vzniku vzniku Charty 77 vydalo Světové sdružení bývalých čs. politických vězňů v exilu prohlášení, v němž k ní vyjádřilo své stanovisko. Práví v něm, **že spolupráce antikomunistů s komunisty v rámci Charty je přijatelná potud, pokud títo pomáhají odstranit tyranii, kterou sami v republice nastolili, za předpokladu ovšem, že se jednou v osvobozeném Československu vzdají navždy jakékoli politické činnosti.** To se nestalo hlavně zásluhou Václava Havla, jehož přičiněním nebylo po jednačtyřicetileté komunistické diktatuře spravedlnosti učiněno zadost. Tím bývalí stalinisté, později reformní komunisté z Charty 77 s odstupem jednadvaceti let získali novou legitimaci k nastolení nikoli demokracie, ale absurdního "socialismu s lidskou tvář", který od listopadu 89 v Čechách existuje dodnes. Ethický princip, že nepotrestaný zločin plodí další zločiny, a to zvláště ve veřejném životě, je všeobecně znám každému průměrnému občanu kdekoli ve svobodném světě. Bohužel našim "světovým" levým intelektuálům, absolventům socialisticky zglajchšaltovaného vysokého učení s těmi nejakademičtějšími tituly a s notnou dávkou arogance, kteří osud zemi kdysi Království českého vzali od r. 1989 do svých rukou, znám není. V důsledku toho je s politováním nutno konstatovat, **Česká republika po čtyřech letech od listopadu 1989 není dodnes státem právním.**

Politické zločiny nositelů komunistického režimu, které si v ničem nezadají s těmi nacistickými, odsouzeny nebyly, naopak jejich pachatelé se vyhřívají na výslunní přízně nové pseudodemokratické státní vrchnosti tím, že obsadili významná místa ve státní správě a že jim nebyl z doby jejich zločinného působení ani zabaven majetek, čímž se mohli nyní pohodlně stát těmi nejasociálnějšími vykořisťovateli v pravém slova smyslu. Naproti tomu byl znovu zabaven majetek již jednou rehabilitovaným příslušníkům III. protikomunistického odboje v exilu, kteří po celou dobu vyhnanství úsilovali o znovunastolení demokratického právního řádu v republice. Komunistická strana nebyla odsouzena jako zločinecká organizace, její majetek nebyl zabaven, přestože stát je hospodářsky na dně. Soudci, kteří posílali nevinné občany na smrt a vynášeli hrůzostrašné rozsudky, odsouzeni nebyli. A co se stalo s těmi, co zabýjeli na hranicích demokraticky smýšlející občany, kteří opouštěli republiku, protože nemohli snášet dusnou atmosféru komunistické despotie, nebo kteří si chtěli vybudovat slušnou existenci a se svou rodinou žít přiměřeně svým schopnostem, aniž by byli nuceni kolaborovat s perversním režimem. Není-li to něco smysluplného? A co se stalo s těmi, kteří se postarali o to, aby dokumenty svědčící o zločinnosti KSČ, nespatřily světlo světa, nebo s těmi, kteří pravidelně po dobu jednačtyřiceti let falšovali výsledky voleb, zastrašovali obyvatelstvo svou brutalitou, instalovali odpovídací přístroje, ohlupovali veřejnost marx-leninským balastem, překrucováním dějin, primitivní proticírkevní propagandou a vylhaným líčením života ve svobodném světě? - Nic, takže se může jet dál.

Změnu je nutno připustit jen v zahraniční politice, protože potřebujeme peníze - moc peněz. Kapitál KSČ v zahraničí je tabu, kapitál bývalých komunistických bonzů je také tabu, tak zbývají noví malí podnikatelé, kteří se s elánem pustili do práce již nikoli pro stranu, ale pro sebe. Ty je nutno jaksepatří daňově zatfít, aby je ten jejich "kapitalistický" elán brzy přešel. A také Církev je možno okrádat do nekonečna, protože můžeme nyní vhodně využít téměř půlstoletého šíření nenávisti vůči ní, takže se nikdo nemusí obávat negativní reakce obyvatelstva. Ale to ještě není všechno. Jsou tu také západní cizinci a krajané z exilu, jímž je možno při onom bídném kursu české koruny všechno účtovat 1 : 1, což je praxe v celém širém světě ojedinělá. Jak obdivuhodný je tvůrčí duch českých finančních expertů!

A přece rozdíl mezi "socialismem s lidskou tváří" a dnešním stavem společnosti existuje a existuje-li, v čem spočívá? Imperium "velkého bratra" se rozsypano, "země socialismu a míru", už ztratila vládu nad svými satelity a státy agresivního "Varšavského paktu" se proměnily v pokorné příjemce hospodářské pomoci ze Západu. Odstranit nyní přežívající zbytky starých komunistických struktur, které jsou zábranou proměny republiky v právní stát, je nyní jen a výlučně věcí obyvatel této země. Strach z krveprolití odpadá a je na nás samých, abychom procitli z chorobné letargie a ze sna o nezměnitelnosti daného.

E. Hoffmann

Soustředíme všechno své úsilí, abychom svůj stát udělali pevností v srdci Evropy a předvojem demokracie na východě.

TGM

Rozhovory dnešních dnů

Interview s dr. Kalvodou

Místopředseda vlády a předseda strany ODA dr. Kalvoda přijal pozvání Svazu čs. spolků ve Švýcarsku a zúčastnil se sjezdu delegátů dne 16. 5. ve Fribourgu. V přestávce poskytl rozhovor členu naší redakční rady br. Kukulovi.

M.: *Pane vicepremiére, dovolil bych si Vám položit pár otázek pro náš časopis MUKL.*

K.: Znáám Váš časopis, měl jsem ho před časem v rukou.

M.: *Naše Sdružení od počátku ostře kritizovalo Zákon o mimosoudních rehabilitacích pro jeho diskriminační charakter. Naše podání bylo odmítnuto jak Federální tak Českou generální prokuraturou. Nyní dostal náš předseda dr. Anděl přepis od generálního prokurátora, že zamítnutí bylo posláno bez jeho vědomí. On sám uznává naše argumenty jako opodstatněné a bude se ve vládě zasazovat o zrušení tohoto zákona. Bylo to už ve vládě projednáváno?*

K.: Zatím o něčem takovém nevím.

M.: *Až přijde tato otázka na pořad, jak se k ní budete stavět Vy a Vaše strana?*

K.: Mohu Vám říci, že čím více času uplyne od vyhlášení zákona, tím hůře ho lze rušit. Není to jenom tato otázka, týká se to restituce vůbec. Jsem pro to, aby postavení emigrace bylo revidováno. Bude to ostatně zahrnuto do jednání o návrhu zákona, který zatím nese pracovní název Zákon o protikomunistickém odporu. I volební zákon je neuspokojivý. Jeho verzi, která by umožňovala občanům v zahraničí volit takovým způsobem, jak je to běžné v civilizovaných zemích, navrhovala ODA již v r. 1990. Bez úspěchu. Nyní chceme takový zákon prosadit do konce roku.

M.: *Teď z jiného konce: podle ústavy má být prezident volen i senátem. Dodnes senát nemáme, prezidenta ano. Byli jsme informováni, že tuto kličku umožnila právě Vaše strana.*

K.: Jak asi víte, chtěly některé strany konstituovat senát z českých členů federálního parlamentu. ODA byla proti tomu nejen proto, že nebyla ve Federálním shromáždění zastoupena, byl tu např. i věkový census. Ale klauzule v ústavě dovoluje, že parlament může převzít i roli senátu.

M.: *Když mluvíme o prezidentu Havlovi: nedávno byla zvěřena hladina dění zprávou o odhalení příprav atentátu na něho. Nyní vše utichlo. Víte něco konkrétnějšího?*

K.: Některé desinformace pocházely bohužel i z policejních zdrojů. Kriminálních aktivit ovšem přibývá. Jisté je, že bezprostřední nebezpečí prezidentu Havlovi nehrozilo. Srbové jsou aktivní v různých zemích. Nikdo nemůže vyloučit jejich činnost ani u nás.

Přestávka bohužel skončila a tak na další otázky nezbyl čas.

Karel Kukul

Názory, argumenty, dokumenty

Ďáblický hřbitov - místo hlubokého smutku.

Ďáblický hřbitov měl oddělení, kam asi od padesátých let byli pohřbíváni popravení, umučení a zemřelí ve věznicích. Místo bylo naprosto zpustlé, pohřbívalo se ve čtyřech vrstvách, ještě dnes jsou vidět různá oddělení hrobů.

Dnešní provizorní úpravu udělalo několik našich bývalých vězňů a vězeňkyň, a to zcela sami, vlastníma rukama. Nyní je upravení předáno zahradnické firmě Duda a tato má za úkol srovnat do Dušiček celý hřbitov tak, aby to bylo důstojné pietní místo. Toto je učiněno na podkladě založení Nadace pro uctění památky obětem po kominismu. Nadaci založil bratr Stránský spolu se starosty Prahy 1, Ing. Spěvákem, Prahy 4, Václavem Soukupem (zástupcem starosty), Prahy 5, Ing. Syrovým, a Prahy 8, Vladislavem Novákem, který je zároveň místopředsedou Nadace, Primátorem Hlavního města Prahy drem Koukalem a drem Miroslavem Štěpánkem, členem Konfederace politických vězňů.

Tato nadace má za úkol dát do pořádku všechna pietní místa, kde byli muklové popraveni, a kde jsou pozůstatky po ubitých a umučených. Po těch, kteří byli spáleni, nezůstaly žádné doklady, nebo zatím žádné doklady nebyly nalezeny.

Místa, která jsou k této pietě určena, jsou zatím tato:

v Praze 1	květinový kruh pod sochou sv. Václava,
v Praze 4	věznice a popraviště,
v Praze 5	Motol popraviště,

v Praze 8 v **Ďáblicích** - zde jsou pochovány (mimo jiných dětí, které v nemocnicích zemřely po narození) i děti, které se na Pankráci narodily a tam i zemřely. Jejich matky byly zatčeny v době, kdy byly těhotné. Pomníčky na Ďáblickém hřbitově působí přebolestně, děsivě.

Celá atmosféra vyznačuje hrůzu neucty k člověku a to nejhrubší pošlapání lidských práv v civilisované Evropě. Vláda a naše vysoké představenstvo bylo požádáno o zájem a pomoc. Nestará se však o postavení národního památníku tohoto třetího a protikomunistického odboje. Odboje, který existoval a postavil tak náš národ ne do polohy zbabělců, ale na místo takového národa, který o svá demokratická práva bojoval. Tato historie Živých i Mrtvých se z dějin národa smazat nedá, tak, jako je nemohl smazat nacismus a musel se s nimi vyrovnávat a vyrovnává se částečně dodnes. I u nás toto období přijde, hodnoty budou přehodnoceny a dostanou své zasloužené místo, ať je to komukoliv milé nebo nemilé. Tímto, že je to zřejmě některým lidem nemilé, je snad možno vysvětlit, že z nejvyšších oficiálních kruhů nepřišla žádná finanční podpora ani pomoc.

Starostové zmíněných částí Prahy se k celé věci postavili jinak. Květinový kruh, který byl zřízen pod sochou sv. Václava byl dodatečně zaplacen starostou Prahy I, Ing. Spěvákem. U tohoto kruhu má být také zřízena bronzová deska, na níž mají být uvedena jména všech popravených (to jest všechna ta, která jsou a budou zjištěna).

Pátrání v Ďáblicích nebylo snadné. Z ústního podání se vůbec teprve zjistilo, že tam byli pohřbíváni popravení, umučené (jak jsme se již zmínili), ale i ubití a zabití a ve vězení zemřelí muži, ženy i děti.

Starý pan farář a hrobník, kteří tam tehdy sloužili, měli zapisovat jména převezených, dokumenty měly údajně shořet i s márnici. Pan farář i hrobník zemřeli.

Jediným svědkem je sestra jednoho z popravených, která mohla podat částečné informace i o tom, že tam je bratr pochován - znala se s tím starým panem farářem.

Zatím tolik o hřbitově dáblickém, z něhož předkládáme několik fotografií.

Dr. Monika Kuřková-Pospíšilová

Zdá se mi, že příliš upíráme zraky na to poslední utrpení, ale zapomínáme na pracovní, bojovný, vítězný život mučovníků. A tak mužové silného života stávají se nám vzory smrti.

TGM

Seznam popravených a zemřelých politických vězňů z padesátých let - hřbitov Dáblice

Jméno:	diagn.	datum úmrtí:	den pohřbu:	poznámka:	
Alexandr J.+ K.	163	22.10.1952	29.10.1952	zemřeli 1 den	
Broj Stanislav	991	23.5.1950	25.6.1950	popraven	
Fric Josef	991	28.6.1952	8.7.1952	-"	
Sutý Alois	991	12.4.1951.	24.4.1951	-"	
Zapletal J.	991	2.12.1953.	?	-"	
Jeřábek Alois	991	5.12.1953	?	-"	
Trojan J.	991	29.12.1953	?	-"	
Lupták P.	991	29.12.1953	?	-"	
Lukačka P.	991	29.12.1953	?	-"	
Daniel F	991	30.12.1953	?	-"- 22 roků	
Musil J.	991	9.1.1954	?	-"- důst. 34	☞
Wilkowski F.	991	19.1.1954	?	popr. č.34	
Baláz Št.	991	20.1.1954	?	-"- č.34	
Beneš R	991	11.2.1954	?	-"- č.34	
Vrána B.	991	12.2.1954	?	-"- č.35	
Kozlík J.	991	20.2.1954	?	-"- č.35	
Petěfk J.	991	20.2.1954	?	-"- č.35	
Závodský Osvald	991	19.3.1954	?	-"- č.35	
Pleva O.	991	3.4.1954	?	-"- č.35	
Hoblovič	991	8.5.1954	?	-"	
Gruber K.	991	29.5.1954	?	-"	
Kondráč A.	991	29.5.1954	?	-"	
Hadaš	991	30.10.1953	?	-"	
Harazim	991	30.10.1953	?	-"	
Jakubek	991	30.10.1954	?	-"	
Valent P.	991	28.3.1953	?	-"	
Hykade J.	991	28.3.1953	?	-"	
Melkus J.	991	28.3.1953	?	-"	
Smetana G.	991	28.3.1953	?	-"	
Hájek K.	991	9.9.1952	23.9.1952	-"	
Jaroš Alois	991	17.5.1952	27.5.1952	-"	
Mojžíš Frant.	991	21.4.1953	5.5.1953	-"	
Štěrbová M.	491	17.12.1951	3.1.1952		☞
Mayer A.		20.3.1955	?	zemřel	
Bayer	zánět plic	31.3.1955	?		
Pavlovič K.	?	12.11.1955	?		
Danielovič V.	?	1.9.1955	?		
Křeček V.	?	30.11.1955	?		
Bučil Fr,	uremie	30.12.1955	?	DŠ KAN	
Rufer J.	?	30.11.1953	?	zemřelý	
Feixová	?	19.12.1952	?	-"	
Mankoš M.	chřipka	11.1.1954	?	18 roků	
Mašínová Zd.	rakov.	12.6.1956	?		
Šípek Jos.	996	20.4.1960		P-4	

Seznam není úplný.

NADACE pro uctění památky obětem komunismu
FOUNDATION for the honour of remembrance to victims of communism

PRAGA 1, NA POŘÍČÍ 6

TISKOVÁ ZPRÁVA

Vážení přátelé,

sdílujeme Vám, že dne 30. 6. 1993 byla založena NADACE pro uctění památky obětem komunismu v Praze.

Cílem této nadace je trvale a důstojně uctít památku všech, kteří ve svém boji proti komunistické diktatuře položili to nejcennější - své životy.

Obracíme se na Vás všechny, kteří ctíte tyto oběti jako pevné základy a morální odkaz své svobodné budoucnosti, o humanitní podporu naší činnosti.

Konfederace politických vězňů,
pobočka Praha
Magistrát hl. m. Prahy - primátor
M. Č. Praha 1
M. Č. Praha 4
M. Č. Praha 5
M. Č. Praha 8

Stanislav Svánský
předseda

Vlad. Novák
místopředseda
starosta M. Č. Praha 8

IČO 49371002

KB Čbs 4001735-031/0100

tel. 265369

Václav J. Vostřez, 18 Aintree Court,
Hamilton, Ontario, L8K 4R9, Canada.
Tel.: (416) 547-6219.

Hamilton, 14. dubna 1993

Pan Ing. Tomáš K L E P E K, výkonný ředitel
Nadace záchrany kulturních památek,
Ministerstvo kultury ČR - odbor památkové péče,
Valdštejnské nám. 4,
118 11 PRAHA 1, Czech Republic, Europe.

Vážený pane řediteli!

Potvrzuji Vám příjem listu z 29. 3. 1993, kterým oznamujete zřízení Nadace záchrany kulturních památek, při ministerstvu kultury Č.R. Také, že ku konci dubna vyšlete zástupce (na dobu od května do října 1993) k navázání styků v U.S.A. a v Kanadě a k zajištění možné krajanské podpory.

Ačkoliv akce záchrany kulturních památek je potřebná a velice ušlechtilá, musím Vám oznámit, že v současné době lze těžko očekávat pomoc od zdejší krajanské a exulantské veřejnosti. Převážná většina je nespokojena s vývojem ve Vlasti, kde je při návštěvách krajanů jednáno s nimi jako s cizinci (dvojití ceny v hotelích a pod.). Nemohou volit, poradci prezidenta jsou vybíráni stranicky, zabraný majetek není dosud vrácen, nabízené rady a zkušenosti života ve svobodném světě jsou vesměs přehlíženy atd. Největší zklamání však zapříčinili právě památkáři, při kladení překážek pro obnovení Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze...

Navrhuji proto, aby vyslání vašeho zástupce do U.S.A. a Kanady bylo odloženo, v naději, že brzy nastane náprava a tím i možnost příznivějšího výsledku celé akce.

S pozdravy

Václav Jiří Vostřez, předseda
Čs. sdružení Čechů, Slováků
a Podkarpatských Rusínů v Kanadě.

pie)

LÉČEBNÉ LÁZNĚ, a. s., MARIÁNSKÉ LÁZNĚ

Masarykova 22
353 29 Mariánské Lázně

VÁS DOPIS ZNAČKY / ZE DNE NAŠE ZNAČKA VYŘEŠUJE / LINKA MARIÁNSKÉ LÁZNĚ DNE
14. 5. 1993 BALNEA / 132 4. 5. 1993

VĚC: Vysvětlivá otázka cen pro české občany trvale žijících mimo území České republiky.

Vážená paní Koutková,

na základě Vašeho dopisu z 14. 5. 1993 se Vám pokusím vysvětlit celou problematiku ohledně hotelových cen u naší akciové společnosti.

Hotelové ceny patří do kategorie saluvních cen. Tyto ceny jsou stanoveny v DEM a jsou přibližně na stejné úrovni srovnatelných pokojů v zahraničí. Pochopitelně tyto ceny lze zaplatit přepočtem devizového kursu Kč k DEM.

Podle našeho názoru by nebylo správné, aby zákazníci trvale žijící na území České republiky platily ceny, které jsou přijatelné nebo výhodné pro zahraniční klientelu, nikoli však pro ně. V tomto bereme ohled na koupěschopnost obyvatelstva trvale žijícího na území České republiky. Proto naše akciová společnost poskytuje těmto zákazníkům slevu. V opačném případě by došlo k diskriminaci českých občanů trvale žijících na území České republiky, kteří by si neohlídli za takové ceny dovolit pobyt u naší akciové společnosti.

Jak už jsem uvedl, hotelové ceny jsou ceny saluvní a je v pravomoci každé právnické nebo fyzické osoby poskytující hotelové služby na území ČR poskytovat slevy podle vlastního uvážení. Tato skutečnost nesporně odporuje zákonu o cenách 526/1990. Z tohoto důvodu, jak jistě chápete, není podstatné "kdo to v Mariánkách navrhl a kdo to schválil", protože takováto cenová politika, jak už jsem jednou vysvětlil, je interní záležitostí naší společnosti.

Pro Vaši informaci mohu sdělit, že tuto slevu pro občany trvale žijící na území České republiky poskytuje také cestovní kancelář BALNEA. Neposkytuje však tuto slevu občanům ČR trvale žijícím v zahraničí. Doufám, že se vysvětlení bylo dostačující.

S přátelským pozdravem

Eduard Bauagartner
cenový referent

BANKOVNÍ SPOJENÍ
KB Cheb 2400 - 331 / 0100

TELEFON
0165 / 4578 , 3061

FAX
0165 / 2488

DÁLNOPIŠ
166 - 316

IČO
45356113

Vážený pane Baumgartnere,

děkuji Vám za vysvětlení cenové politiky Vaší akciové společnosti, ale obávám se, že to není znovu odpověď na moji otázku. V zásadě jde o demokratické zákony a ne o kalkulaci.

V každém demokratickém státě jsou si občané před zákonem rovni bez ohledu na to, kde právě žijí. Neexistují tedy dvě skupiny občanů, jedna, která může a druhá smí jen někdy nebo vůbec ne. Tady ve Švýcarsku to funguje tak, že Švýcar, který žije třeba 30 let v USA a přijede domů na jakkoukoli dobu ať krátkou či delší, má všechna práva jako jeho krajan, může dokonce volit a to jak doma tak v zahraničí.

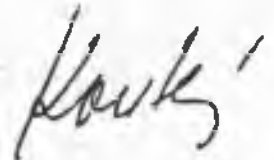
Jak jste nyní jistě pochopil, nejde o diskriminaci hospodářskou, nýbrž politickou. Ústav České republiky, schválená 16. 12. 92 v článku 3 praví: Součástí ústavního pořádku České rep. je Listina základních práv a svobod. Jde o to, aby v naší republice nezůstalo jen u krásných slov, ale aby to, co ústava zaručuje, bylo respektováno a plněno.

- 1) Moje otázka tedy zní: proč Vaše akciová společnost dělí občany jedné země na dvě skupiny a porušuje tím ústavu.
- 2) Dále bych Vás prosila o zaslání platného stávajícího znění zákona 526/1990.

Děkuji Vám předem za vyřízení těchto dvou bodů a zůstávám

s přátelským pozdravem

Jitka Koutková
Lindenhof 7
5430 Wettingen

Nevěřím, že se nutná reforma dá provést jen hospodářsky. Zároveň se musí provést reforma mravů a názorů.

TGM

Lidé jsou si nerovni, nerovnost jest a bude vždy, každý ji cítí a proto každý touží po jejím odstranění. A to řekl již Kant, že rovnost neznačí nic více než snesitelnou míru nerovnosti. Je tedy povinností naší usilovati o to, aby tato snesitelná míra nerovnosti byla dodržena.

TGM

Historie památníku obětem kumunismu v rakouském Nagelbergu

(Opakujeme ji znovu na žádosti čtenářů)

Historie tohoto památníku je nedávno minulá, ale vzhledem k tomu, že k jeho postavení došlo ještě v době, kdy hranice naší vlasti byla obehnána ostnatým drátem napájeným vysokým napětím, chceme ty, kteří tato místa už navštívili, informovat, kdy, za jakých okolností a proč právě zde byl Světovým sdružením bývalých čs. politických vězňů v exilu postaven.

Blížilo se čtyřicáté výročí tragického 25. února. Na jedné z našich schůzí na podzim 1987 byl přednesen návrh, aby mimo Requiem, během něhož jsme každoročně v curyšském kostele vzpomínali všech obětí komunismu, bylo učiněno něco navíc. Návrhů bylo více, ale pak došlo bez velkých diskusí k usnesení o společné akci s organizací Communio Nova Bohemica, která také jako jediná přispěla na uskutečnění našeho úmyslu a jejíž předseda našel vhodné umístění ve vzdálenosti 200 metrů od československých hranic v blízkosti kostela v Neu Nagelberg u města Gmünd. Zde též vyřídil všechny úřední formality s místním panem farářem a na obecním úřadě. Že to bylo místo správně zvolené, jsme časem zjistili s uspokojením, protože hlavní část pomníku, t.j. čtyřmetrový kříž byl solí v očích těm, kteří po zuby ozbrojeni tvrdě a neúprosně střežili zadržovaný plot velkého komunistického koncentráku a kteří kříž dvakrát úmyslně porazili. Museli jsme jej zabetonovat. Obrovský balvan s deskou hlásající sujet pomníku byl ke kříži postaven na podzim téhož roku. Zmíněný kříž zhotovil vlastním nákladem člen výboru Sdružení, Míla Sýkora, desku spolu s nosným balvanem opatřil předseda Sdružení, Dr. J. Anděl a předseda organizace Communio Nova Bohemica. Dne 26. února 1988 za velice nepříznivého počasí se vypravila skupina členů Sdružení do 800 km vzdáleného Nagelberku, aby za účasti pozvaných zástupců čs. spolku ve Vídni a za účasti rakouské televize vzpomenula onoho hanebného data před 40 lety a vztyčila dovezený kříž jako výčitku a symbol utrpení, které mnozí z přítomných zažili a mnozí nepřežili. Později byly k památníku zasazeny kanadské cypřiše od kanadské organizace Sdružení.

Slavnostní akt byl natáčen rakouskou televizí, takže jej mohli sledovat i naši krajané v českém pohraničí během večerních zpráv.

Pamětní deska nese stručný, ale o to výmluvnější nápis v jazyce českém, německém a anglickém:

"OBĚTEM KOMUNISTICKÉHO TERORU V ČESKOSLOVENSKU".

Byl to první pomník tohoto druhu na Západě, postavený svépomocí a připomínající svobodným národům zotročení Čechů a Slováků, z nichž mnozí právě v těchto místech v touze po svobodě obětovali své životy. Je také důkazem naší úspěšné osvětové činnosti a našeho trvalého a aktivního boje proti komunismu, čímž jsme se stali terčem nenávistných útoků t.zv. reformních komunistů v exilu a jejich stoupců, kterých nebylo málo a kteří všude na Západě požívali velké publicity, hlavně v hromadných sdělovacích prostředcích, a mimo to vládli značným kapitálem, jak je tomu ostatně dodnes v zahraničí i doma. My, kteří jsme nesli největší tíhu komunistické diktatury, jsme nedostali od nikoho nic a navíc nám bylo spíláno za náš nekompromisní postoj vůči násilí, lži, podvodům a licoměrnosti. Těžko si může někdo představit, jaký to byl nerovný zápas s těmito politickými vrtechovosty, alibisty a oportunisty. Přesto nikoho z nás ani nenapadlo hodit flintu do žita a v rámci svých možností jsme je celkem úspěšně potírali. To bylo v exilu. A dnes v "osvobozené republice" není bohužel situace lepší. Opět je nám spíláno a dokonce hned po listopadu 89 byla proti nám rozpoutána z nejvyšších míst nenávistná kampaň, která trvá dodnes a je bohužel z nepochopitelné závisti sdílena většinou obyvatelstva. Inu, zločiny komunismu od roku 1948 do

sovětské okupace v r. 1968 jsou tabu a nerado se o nich mluví a píše. Podle dnešní domácí verse diktatura KSČ začala až po invasi sovětských jednotek. Český Švejk opět triumfuje a naše mládež se může pňučit: Ten, kdo byl ochoten přinést pro své přesvědčení i nějakou osobní oběť, je hlupák, ba idiot. Inteligentní a chytrý je ten, kdo se přizpůsobí lži a třeba i zvrácenosti. Kolik lidí takto u nás smýšlí? - Otázka nechť raději zůstane nezodpovězena. Přesto tento způsob myšlení vede k otroctví a nikoli ke svobodě. Bez ideálů a obětí pro ně přinášených nejsme hodni být doma svými pány.

A tak ten pomník naa hranicích je také symbolem naší nezlomné víry v konečné vítězství PRAVDY a SPRAVEDLNOSTI nad lží, podvodem a násilím a že jakkoli zvrácený režim bez ohledu na délku svého trvání skončí jednou na smetišti dějin.

Bedřiška Hoffmannová

Jedinečnost československého disidentského hnutí je v tom, že zatím co disidenti všude jinde usilovali o svržení despotických režimů, toto se od samého počátku snažilo s ním spolupřádnout.

V. Davydovski

Brodíš-li se v hnoji, nestěžuj si, že se na tebe hází špína!

V. Davydovski

v.v.

Nejvíce chyb se spravidla dopouštějí lidé, kteří jsou středem všeobecného obdivu. Nejsou-li pak za ně kritizováni, hrozí jim nebezpečí, že podlehnou pocitu vlastní neomylnosti, spojenému vždy s dávkou nedůtklivé ješitnosti.

V. Davydovski

ZAMYSLEME SE V TICHOSTI NAD SMRTÍ VŠECH,
KTEŘÍ POLOŽILI ŽIVOTY ZA LIDSKOU DŮSTOJNOST
A SVOBODU V DOBÁCH PRO NÁROD NEJTĚŽŠÍCH
ČEST JEJICH PAMÁTKY

Přikládám otfesný dokument

ÚMRTNÍ LIST POPRAVENÉHO (rozsudek státního soudu 1949)
fotografii popraveného
kopii jeho vysokoškolského průkazu

Nejenom vraždu nadějného mladého otce 18 měsčního dítěte mají na svědomí zločinci a kati komunistické strany, ale i věznění mladé manželky a matky malého dítěte, která byla vězněna až do roku 1963. (celkem 14 roků a 7 měsčů!). Jejich syn musel vyrůstat většinou v komunistických dětských ústavech. Nezvládnuté tlaky v duši proskribovaného dítěte a později dorůstajícího muže, zanechaly takové stopy, že v mladistvém věku 19 let spáchal sebevraždu. Takoveto strašlivé a tragické následky komunistického teroru po roce 1948 způsobilo vládnutí despotické moci třídních "politiků" v případě jenom jediné rodiny nadaných a spořádaných mladých lidí. Dalo by se vůbec spočítat? Ty statisíce nesmírných zločinů, napáchané v různých rovinách a důsledcích, devastací života tolika obyvatel.

REPUBLIKA ČESKOSLOVENSKÁ

Číslo občanské: Praha

Číslo matriky: Praha

Číslo občanské: Praha

Číslo matriky: Praha 214. Nová

Úmrtní list
Testimonium obitus

Číslo jedn. 7 Karta občanská: VII. První: Novoletní: B. Číslo rod. 160.

Den, měsíc a rok	<u>den 5. listopadu 1949</u> Místo (včetně obce) <u>Praha 214. Nová</u> pobito <u>15. listopadu 1949</u>
Místo smrti (š. domu)	<u>Praha 214. Nová č. 988. Písnice</u>
Jméno, příjmení, státní občanství a bydliště samostatně	<u>Josef Charvát bez dom. adresy - Praga 214, Louhova 4, nov. 2077 1923. - Praga 19 -</u>
Náboženství	<u>katol.</u>
Ročník	
Manželka	<u>Blanka Konečková</u>
Datum narození (věk) a místo narození	<u>2077 1923. - Praga 16.</u>
Místo pohřbení	<u>Prosečkov - Praga.</u>
Prčina a příčina smrti	<u>Smrt z důvodu - popraven.</u> <u>Poprava. Rozsudek st. soudu - Praga</u>
Jméno pohřbujeícího lékaře	<u>Dr. Vachý, Josef (když), Písnice</u>
Poznámka	<u>zapsáno v živelně</u>

Na zápis toho vloženo 25 Kč za podání a ústní reakce.

Číslo: Praga 214. Nová 1949

L. S. 17. listopadu 1949

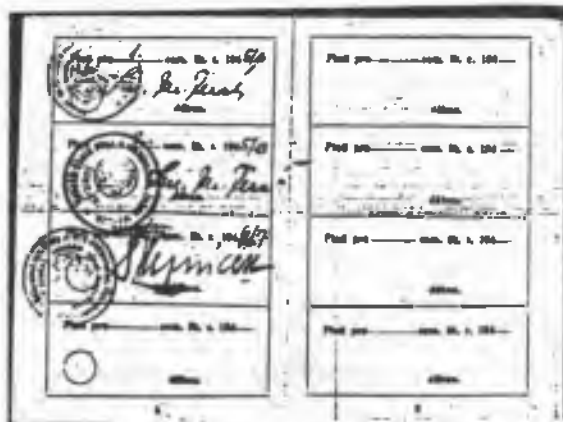
Dr. J. Vachý

Veliké a ohavné zločiny STB, justice a řady dalších orgánů partajní moci, vybudované na strategii strachu a násilí třídních "nadlidí", ve jménu KSČ.

Dokument mě předala manželka popraveného. Svolila, aby byl zveřejněn.

F. Tománek

POSLEDNÍ ÚTĚCHU POPRAVENÉMU POSKYTL NEOHROŽENÝ KATOLICKÝ DUCHOVNÍ OTEC A. TYLÍNEK, KTERÝ TÉŽ ÚMRTNÍ LIST VYSTAVIL A ZAPSAŁ DO KNIHY ZEMŘELÝCH

Různé

Letošní setkání v Altnagelbergu

se uskutečnilo v sobotu, 22. května. Sešlo se zde přes 200 mukulů, rodinných příslušníků a i jiných civilistů. Vzpomínkovou bohoslužbu celebroidl tradičně br. opat Vít Tajovský. Měl velmi pěknou promluvu. Po položení věnců promluvil předseda Sdružení dr. Anděl, který mj. kriticky upozornil na příčiny záporných jevů v domácí politice. Za Konfederaci měl projev její předseda dr. Drobny. Dalším řečníkem byl evangelický duchovní pastor Dus.

Při bohoslužbě, pietním aktu, ale i při posezení v kulturním sále vyhrávala krojovaná kapela z Mikulova.

Pouti v Altnagelbergu mají už svou tradici ve veřejných sdělovacích prostředcích. Letos byla opět přítomna rakouská televize, ale byla zastoupena i Svobodná Evropa. Celostránkový referát vyšel i v Telegrafu.

Karel Kukal

Vzpomínání

Píše se rok 1949 - září. Je mi 21 let a právě tento týden jsem byla odsouzena na 11 let odnětí svobody. V tomto měsíci vzpomínáme na dvě pro nás tak bolestná úmrtí, T. G. Masaryk a Dr. E. Beneš.

Na pankrácké věžičce odbíjely hodiny šest. Dveře se s rámečkem otevíraly - byla večere. Na zem upadl krajíček chleba. Chodbařka se pro něj sehnula, ale i vězeňkyně se v té chvíli rychle sehnula a ten okamžik stačil na šeptem pronesená slova: "V osm zpívat hymnu". Bylo nás na cele 36 žen. Nejnižší trest 4 roky a pak to stoupalo až do doživotí, - těch bylo asi osm a jedno doživotí s "výhradou". To znamenalo v případě nebezpečí hrozil trest smrti.

Na této přeplněné cele jsme čekaly na odjezdy na komanda, nebo do jiných věznic. Úderem osmé hodiny se začalo zpívat. Komu to na některých celách nemohlo být sděleno, pochopil a přidal se, takže zpěv, krásný a plný bolesti "Kde domov můj" bylo slyšet daleko za pankrácké zdi. Lidé se začali zastavovat a poznali, že se tam, za tou vězeňskou zdí něco děje. Jak jsme se my později dozvěděli, jednalo se asi o 2.000 lidí, kteří se shromáždili a domáhali se dovnitř. Skandovali "propusťte naše lidi" a nadávali bachařům. A ti s namířenými puškami stáli proti nim. Ve věznici byli bachaři zprvu užaslí a nevěděli, co dělat. Jakmile ale dozněl zpěv, už začali řvát a otevírali cely a z každé cely jednu nebo dvě ženy a to buď s trestem doživotí, nebo u nás s trestem doživotí s výhradou. Tyto ženy měly být drženy jako rukojmí v případě vzbouření a to i s možností zastřelení. My na cele jsme celou noc nespaly, ráno však je přivedly nevyspalé - bledé, ale hlavně živé. Vyprávěly nám, že stály celou noc u zdi na dvoře a po celém dvoře byly postaveny jehly z pušek.

A ten báječný pocit při dozpívání obou hymen se mi vždy v září vrací. A tak, pokud to bylo možné, chodila jsem s malou kytíčkou vždy v září k svatému Václavovi a v duchu mu říkala každý rok: "Jsem tu zas, - Ty víš - je tu září... oroduj za nás, svatý Václave."

Ema Černá

Litanie k sv. Anežce

BUĎ, BOŽE, CHVÁLEN VŠÍM SVÝM STVOŘENÍM
především těmi, jež nikdo neochrání,
když jsou tupeni a pronásledováni,
ale odpouštějí pro Tvou lásku.

BUĎ, BOŽE, chválen i naší sestrou smrtí těla,
již neunikne nic z toho, co žije,
a která pokořuje lidskou pychu.

Zle je těm, kdo umírají v těžkém hříchu.

Blahoslaveni, kdo se ti, Bože, ve smrti odevzdávají,
protože druhou smrt už nepoznají.

«SLYŠÍM TVOU PÍSEŇ, BRATŘE FRANTIŠKU,
SLYŠÍM JI STÁLE?
ZPÍVÁM S TEBOU CHVALY SVĚMU STVOŘITELI?
RADUJI SE A PLANU
V JEHO NEUHASITELNÉM SVĚTLE.
ZPÍVÁM CHVALY SVĚMU SPASITELI,
JEHO KRÁSE, JEHO SLÁVĚ,
JEHO MILOSRDENSTVÍ.
ZPÍVÁM CHVALY DUCHU UTĚŠITELI
A PROSÍM ZA SVŮJ NÁROD, TĚŽCE ZKOUŠENÝ.
PROSÍM SE VŠEMI, KDO ŽIJÍ
NA VĚČNOSTI NEBO NA ZEMI.»

BOŽE? NAŠ NEBESKÝ OTČE, SMILUJ SE NAD NÁMI:
Bože, Vykupiteli světa, smiluj se nad námi.
Bože, Duchu Svátý, smiluj se nad námi.
Bože, v Trojici jediný, smiluj se nad námi.

SVATÁ MARIA, ORODUJ ZA NÁS.
Všichni svatí patronové české země,
orodujte za nás.
Všichni její mučedníci,
orodujte za nás.

Vy, svatí mučedníci, kteří jste byli vyzřeni
ze svých rodin,
vy, kteří jste museli opustit
své ženy a děti,
vy, kteří jste trpěli v žalářích
a kteří jste to všechno podstoupili,
protože jste nechtěli zapřít Krista,
orodujte za nás.

Vy, blahoslavené, které jste zůstaly
bez mužů a bez pomoci,
bez práva a bez domova, ale
nezoufaly jste si,
věrně jste čekaly, pracovaly pro své děti
a zemřely v Kristu,
orodujte za nás.

Vy, které jste vidaly své syny přes dvoji
sklo a mříže,
a péče jste dokázaly žít a odpouštět,
orodujte za nás.

A také ty, vesnický kněz,
který ses nechal raději utlouct,
než abys zalhal, oroduj za nás.

A ty, který sis nechal zlámat žebra
a ruce i nohy,
než abys potupil jméno Páně, oroduj za nás.

A také ty, bezejmenný,
který ses pro víru všeho vzdal
a všechno obětoval,
i vzdělání a postavení dětí,
oroduj za nás.

Ty, milosrdný i ty, milosrdná,
ty, tichý a věrný, i ty, do smrti věrná,
oroduj za nás.

Oroducte za nás,
synové a dcery české země,
kteří jste prošli všemocným ponižením
a útrapami,
a péče jste nezdali, nezklamali, nezapřeli.

Oroducte za nás,
všechna zabitá neviňátka,
všichni bezejmenní blahoslavení
a mučedníci,
orodujte za nás.

Oroducte za děti,
osamocené ve svých třídách,
aby nepřišly o víru.

Oroduj za chlapce, osamělé v nevěsticím světě,
oroduj za ně,
aby v něm našli ženu sobě rovnou,
jedinou pro celý život.

Oroduj za dívky, osamělé v nevěsticím světě,
oroduj za ně, aby v něm potkaly muže,
jediné pro celý život.

Oroduj za ženy,
vyčerpané námahou a starostmi,
obklopené hrubostí a nepochopením,
aby si uchovaly čistotu a jemnost.

Oroduj za muže, kteří bojují
o jasný pohled a rovné myšlení
uprostřed lží a špíny,
jež se hme nepetržitým proudem
ze všech sdělovacích prostředků,
ze všech úst, odevšad,
oroduj za ně, aby nepodlehli
pocitům marnosti.

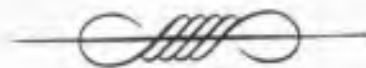
Oroduj za matky,
aby se nepoddaly únavě a světu
a dokázaly pomáhat svým dětem
projít bez pohromy bludištěm
přeludů a lživých světél.

Oroduj za nemocné v nemocnicích,
aby v prostředí bez lásky a pochopení
unesli svůj kříž,
pro vlastní spásu a pro záchranu
světa.

Oroduj za kněze,
aby našli nová slova
pro stále nová poselství evangelia
a kříž se stal pro všechny znamením
radosti.

Zuzana Renčová

Láska pravá spočívá na naději. V naději na život věčný. Taková láska teprve je láskou, protože věčné věčnému nemůže být lhostejno. Věčnost, - věčnost nanastává teprve po smrti, věčnost je již teď, v tomto, v každém okamžiku. A proto neodkládat ničeho pro nějakou věčnost vzdálenou.

TGM

Komentář (převzato z Telegrafu. ze dne 8.7.93.)

Lidská práva a "osmašedesátníci".

Po své nedávné návštěvě v Praze a po denním čtení většiny pražských novin jsem si znovu uvědomil, že nevdle minulé vlády vyrovnat se s minulostí a stále nevyjasněná posice ve společnosti t.zv. osmašedesátníků budou ještě dlouho prodiskutovány ve veřejném životě české republiky. Důkazem jsou argumenty ohledně zákona o protiprávnosti komunistického režimu a časté články od osmašedesátníků či rozhovory s nimi o lidských právech a o spravedlnosti, a také nedávné prohlášení sociálně demokratické strany na toto téma.

Já, stejně jako mnozí z mých přátel, kteří opustili Československo v roce 1948, těžko chápeme myšlenkové pochody a postoje některých z těch, kteří v padesátých letech velmi aktivně přispěli k rozbití demokracie a k pošlapání lidských práv, či k zavedení hospodářského systému, který přivedl Československo na úroveň třetího světa, potom v roce 1968 se však snažili o reformy své totalitní strany, v sedmdesátých a osmdesátých letech buď žili, či byli aktivními disidenty, a od roku 1989 mluví a píšou o pluralitní demokracii, o lidských právech a o tržním hospodářství.

Mnozí z oněch osmašedesátníků se již veřejně zmínili, že se staly chyby, či že si uvědomili brzy po roce 1948, že věci nešly k demokratickému socialismu, či že byli zklamáni vývojem a podobně. Bohužel, z tohoto poznání nevyvodili tehdy žádné důsledky. Všichni z nich pokračovali v kariéře v komunistické straně, všichni z nich veřejně vystupovali, hájili a propagovali politiku komunistické strany, či psali servilní články na oslavu filmu o Stalinovi (A.J.Liehm), nebo knihu o "zhoubné úloze pravicových socialistů" jako pan Hájek a podobně. Bohužel i dnes, pokud se vůbec mluví veřejně o padesátých letech v těchto kruzích, stále se mluví o chybách mládí, o omylech, či o nesprávném vývoji komunistické strany. Slova chyby a omyly se rozhodně nehodí na popis této situace. Chyby dělají školáci, když napíšou měkké i místo tvrdého, omyly děláme, když například zahneme do nesprávné ulice, ale jestliže se oficiálně vraždí a ničí životy tisíce lidí, těžko se to dá popsat jako omyl či chyba. Spíše by se mělo mluvit o morální degradaci. Jistě jsou lidé, kteří mohou říci, že se zmýlili, když volili komunistickou stranu v roce 1946, protože věřili Gottwaldovým slibům o svobodě a soukromém podnikání. Ale to je jen jeden čin, jedno zmýlení. Jak však můžeme mluvit o zmýlení, když takový člověk potom skoro dvacet let veřejně oslavuje ten systém, který zavinil tolik utrpení? Spíše by se mělo debatovat o morálních hodnotách lidí, kteří dokázali ať již z nějakého přesvědčení, či z materiálních důvodů přehlížet zločiny a propagovat režim, který je páchá, raději než o chybách. Jinak by to znamenalo, že udělali chybu vždy, kdykoliv něco veřejně pronesli, či napsali, nebo přijali další funkci ve službě režimu, když dělali rozhodnutí jako funkcionáři, která měla upevnit moc tohoto režimu. To by bylo opravdu hodně chyb a omylů na jednoho člověka.

Zdá se mi, že se dnes mluví o osmašedesátnících jenom proto, že před pětadvaceti lety Sovětská armáda přišla do Prahy a vyřadila je z politické činnosti. Kdyby totiž žádné armády v roce 1968 nepřišly, situace osmašedesátníků by byla dnes úplně jiná. V roce 1968 odpor k vládě komunistické strany rostl velmi rychle. Tehdy totiž zločiny z padesátých a začátku šedesátých let byly ještě v čerstvé paměti většiny lidí a tak při první příležitosti se tvořily nekomunistické organizace, jako KAN, Klub 231, Sokol, Junák a další. Dříve nebo později by byli komunisté odstraněni od moci, ať již při volbách nebo nějakou revolucí. To by znamenalo, že tak zvaní osmašedesátníci by již tehdy byli ve stejné situaci jako dnes jsou lidé jako Jakeš, Štěpán a podobní. Ovšem pravděpodobnější vývoj by tehdy byl, že by se strana bránila, aby se udržela u moci, tím, že by zavedla stejné policejní metody proti nekomunistické opozici, jako zavedl Husák po roce 1969. Takový vývoj by potom znamenal, že v roce 1989 by osmašedesátníci skončili stejně jako Jakeš, Štěpán a jim podobní. Omyl osmašedesátníků tehdy byl v tom, že nepoznali, že komunistický systém se nedá reformovat. Těžko

mohli tehdy zavést jen trochu svobody pod záštitou jediné legální politické strany, či jen trochu tržního hospodářského systému. U moci se mohla komunistická strana udržet jen násilím, neboť každé povolení násilí by bývalo vedlo k revolučnímu protikomunistickému hnutí, jak tomu bylo v Maďarsku i Polsku a Československu v roce 1968. Hospodářský systém, založený na centrálním plánování a státním vlastnictví se také nedal reformovat, jak zjistili v Maďarsku po dvaceti letech pokusů. Proto také Pražské jaro mohlo vést jenom buď k protikomunistické revoluci, či k novým policejním metodám komunistické strany. A tak nakonec osmašedesátníci jsou dnes v některých kruzích na výslunní díky Sovětské armádě.

Alex Wynnyczuk, ekonomický poradce
a přednášející na New York University,
z Československa emigroval v roce 1949.

Veliké zlo je, že žijeme v myšlence, co řekne o mně soused. Ale o to běží, mít svůj úsudek, svoji osobnost, individualitu. Odhodlejme se být svými! Nežijeme na cizí účet, na cizí svědomí.

TGM

Mezinárodnost? Nebudeme vykládat, co již opakováno do omrzení, že mezinárodnost není beznárodnost a protinárodnost.

TGM

Nepřítele milovati je možno. Já bych nechtěl mluvit proti tomu. Ale sám držím se pravidla, že máme býti k nepříteli spravedliví. Nedovedeme-li milovati nepříteli, pak nelžeme sobě a jiným, že ho milujeme. Málokdo ho miluje. Když ho nemilujeme, tož buďme k němu aspoň spravedliví. To musí býti. Jiného pravidla praktičtějšího podati nelze.

TGM

Rozloučení

Odešla nám Boženka Sedláková

Dne 20. září t.r. se rozezvučely muklovské tamtamy smutnou zvěstí: ráno zemřela po týdenním pobytu v nemocnici naše sestra Božena Sedláková. Byla členkou našeho Sdružení od samých začátků, vždy velmi aktivní a obětavá. Sledovala pečlivě dění nejen ve vlasti, ale i ve Švýcarsku, kde měla kontakt s mnoha politiky. Byla ze selské rodiny, rozuměla mlynářství a v tomto oboru se zde i živila v laboratoři velkého curyšského mlýna. Svým původem inklinovala ke straně agrární, měla i dobré znalosti národohospodářské. Patřila též mezi průkopníky České unie.

Boženka je pochována na witikonském hřbitově v Curychu. Nezapomínejme na ni, naši vzpomínku si zaslouží!

Z dopisů

Clemens A. Sekanina
Schützenmattstr. 21
4500 Solothurn

Redaktion "Muki"
Postfach 26
8606 Nänikon

V Solothurnu, 7. srpna 93

Vážená paní Kuříková,

v dvojčísle 18/19 protestuje pan Anděl proti zavedení zkráceného názvu "Č e s k o" pro území Čech a Moravy.

V jeho argumentaci je řada chyb; název "Tschechei" byl vytvořen v době nacistické expanse a je odvozen od původně používaného pojmu "Tschechien" pomocí pejorativní přípony "ei". Českým překladem tohoto pojmu je neexistující slovo: Č e c h a ě k o v s k o .

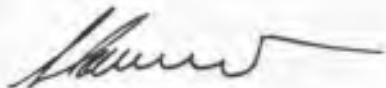
Prvé použití pojmu Česko lze nalézt na pruských Československých známkách z roku 1938: ČESKO-SLOVENSKO.

Do všeobecné češtiny přešel tento pojem začátkem šedesátých let po likvidaci geografických pojmů Čechy / Morava zavedením krajských zřízení...

Zda bude akceptován nelze odhadnout, význam slov se v češtině oproti němčině velmi rychle mění.

Používejme proto klidně a bez rozpaků pro celkové geografické pojmy název Č e s k o.

S přátelským pozdravem

Poznámka redakce:

Dle našeho názoru je otázka používání názvu "Česko" velmi ožehavá. Krátce po založení státu v roce 1918 byl název "Česko" žalovatelný jako urážka státu, protože tento název byl ještě za Rakouska-Uherska používán jako pejorativní pro české politiky v parlamentě. Dáváme proto používání tohoto názvu k debatě, - do příštích čísel Mukla.

Uzávěrka příštího čísla MUKLA do 15. listopadu 1993

Verše mému otci.

Křiklavé trubky kohoutů
volají do vsi ráno.
Jen tvoje lůžko, tatínku,
zůstalo odestláno.

Každý máme svou vlastní smrt.
Je krutá? milosrdná?
Tvá je jak naše prastará,
venkovská studná.

A jak se do ni nakláníš,
světla ti ubývá,
do věčné tmy se dívají
tvé oči zaživa.

A také sluch už odmítá
přijímat světskou vřavu.
Tatínku, drž se prosím tě!
Vždyť ztrácíš rovnováhu!

A nebo se drž vzpomínek,
a nebo mladých růží.
Nesčítej stále, co život dal
a kolik ještě dluží.

Život? Ach ten se prohání
s hříbaty po volné stráni,
na střeše síví holubi
v milostné hře se mu klaní.

A v jeho záři motýlí
pouští se do tance,
zatím co Bohu předkládáš
výsledek hořké bilance:

můj dům je zbořený a pole zpustlá,
jak se ti zodpovím, Pane?
však ani zrnko hřivny Tvé
v zemi jsem nenechal zakopané.

Před žádnou lidskou modlou
nepad jsem na kolena
a zadní dvířka zbabělců
nebyla u mě otevřená.

A jestli odpouštět jsem neuměl
jak Boží zákon velí,
odpusť mi, Bože, - nepřátele mi
jsou Tvými nepřáteli.

Teď život můj už se smrti
zasedá k poslední partii -
cítím ji - černým esem svým
mu všechny karty přebíjí.

A život rád by vzdal tu hru,
a lítal s motýly a voněl k mladé růži,
já ho však nepustím, dokud mi nesplatí
všechno co ještě mi dluží

Božena Jišová

J. P. K. H. H. H. H. H.

Ezopův trubač. (Leopoldov 1961).

*Byl kdysi jeden trubač, ten hrdost míval v oku,
když trubku ke rtům zved a hnal vše do útoku.
Sám nikdy nebojoval. Nač bylo by mu zbrání...?*

On do boje jen volal nad polí umírání.

*Však jedenkrát se stalo, když troubil v bitvy vřavu,
že zaskočen byl, zajat, a určen na popravu.*

Tu na kolena padl, o milost v pláči loudil:

"já nezabíjel, králi, jsem trubač, já jen troubil."

Král mávl nad ním rukou a řekl: "čubčí synu!

ty více než kdo jiný máš na vraždění vinu!

*By pánu zalíbil ses, jiné jsi na smrt volal,
ač sám jsi někde vzadu jen k bitvám vytruboval."*

JLH

Postretouren an:
Redaktion "Mukl",
Postfach 26
CH-8606 Nänikon

"MUKL" Čtvrtletník Světového sdružení býv. čs. polit. vězňů
"MUKL" Presseorgan der Weltvereinigung der ehem. tschechoslowakischen
politischen Häftlinge
"MUKL" Quarterly-Revue - Editor: World Association of Former Czechoslovak Political
Prisoners
"MUKL" La revue trimestrielle - Éditeur: Association mondiale des anciens prisonniers
politiques tchécoslovaques

Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Redakce neručí za obsah inzerce. Podepsané články nemusí vždy vyjadřovat názor redakce.

Řídí redakční rada - odpovědný redaktor PhDr. Monika Kuřiková - Pospíšilová

Předplatné pro nečleny Sdružení (ročně):

Švýcarsko:	Šfr. 12,-	včetně poštovného	"
ostatní Evropa:	Šfr. 14,-	" "	"
Zámoří (letecky):	Šfr. 24,-	" "	"
Česká republika:	Kč. 40,-	" "	"

Vychází 4x do roka

*) Prosíme platit bankovkou v doporučeném dopise na adresu našeho pokladníka:

František Bím, Schaffhauserstr. 269, CH-8057 Zürich.

Bankovní spojení: SKA CH-8021 Zürich - Kto-Nr.: 63.404-10 (Weltvereinigung der ehemaligen tschechoslowakischen politischen Häftlinge im Exil), poštovní konto banky 80-500-4

Zde odstříhnete

Objednávám (MUKL)

- na jeden rok
 na půl roku

Bitte
frankieren

Adresa objedávajícího:

Příjmení:

Jméno:

Ulice a č.:

Místo:

(neopomenout směr.pošt.číslo)

Stát:

Administration "MUKL"

Weltvereinigung der ehem. tschechoslow. polit.
Häftlinge im Exil

Postfach 4111

CH-8022 Zürich

Switzerland

Objedávky z Čech a Slovenska

Božena Jiřová

Teplická 280

190 00 Praha 9